

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Duo Tractatus

Moneta, Giampietro

Marburg, 1628

III. An aliqui sint immunes à solutine harum Decimarum; & quinam illi sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63048](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63048)

len. demum *in tract. de charit. subsid. q. 76.* dicit, quod nisi essent declarationes ille Bonif. VIII. contrarium diceret, quod nimirum de distributionibus quotidianis decima non præsteret. Idque ex eo maxime probatur,

82 quod distributiones quotidianæ † neque nomine beneficii veniunt, ut post *Gemin. d. cons. 87. n. 20. Rip. respons. 2. lib. 1. & Franc. d. c. unic. § statuimus, not. 1. tradit*

83 *Gig. d. cons. 144. n. 17. & 18.* neque etiam † nomine fructuum beneficii, neque in valore illius computantur, *Rot. decis. 33. de senten. & re jud. in antiq. decis. 8. de prebend. in no. & 29 eod. tit. in antiq. decis. 33. n. 2. 1. par. & decis. 170. n. 1. lib. 3. par. in noviss. divers. Boer. decis. 19. n. 4. Fel. c. ad aures, n. 14. de rescript. 10. An. rubr. de concess. prebend. & in addit. ad Specul. Gemin. Franc. & alii, d. c. unic. Oldr. consil. 118. & alii quos referunt, & sequuntur Bellenz. d. q. 76. Paris. d. q. 2. nu. 30 & Gig. d. consil. 144. num. 10. & alii passim.* Idem quoque erit ob eandem fere rationem † in anniversariis, seu mortuariis, seu obventionibus ratione sepulturæ, ut in specie tradit *Bellenz. d. q. 76.* hæc enim quoque non computantur

84 † in redditibus, seu valore beneficii, ut not. *Rot. d. decis. 8. de prebend. in no. & Bellenz. ubi sup. post 10. An. d. rub. de concess. prebend. vers. demum quarebatur, & Oldr. consil. 206. incip. An obventus.* Imo neque veniunt nomine reddituum, fructuum, jurium, proventuum, emolumentorum canonicatum; neque etiam nomine distributionum quotidianarum, ut post alios tradit *Navar. consil. 13. sub tit. de cleric. non resid. volum. 1.* De his ergo decima Papalis non solvetur seclusa Bonifacii declaratione, quæ in speciali casu loquitur, quo imposta fuerat decima super omnibus proventibus ecclesiasticis, quod & *supr. attigimus, conclus. 2. in fin.* Quid autem proprie veniat nomine distributionum quotidianarum præter *Doctor. d. c. unic.* videndus est *tex. in extrav. postulasti, & extrav. cum nonnulla, la. 1. de preben. in commun.*

QUÆRO TERTIO, *An aliqui sint immunes à solutione harum decimarum, & quinam illi sint?*

PRI-

P R
xit bon
ei grati
ad solu
rium sp
trav. ut
supra re
ter ceter
lenz. d. 1
Neap. 1.
SECU
ratam p
in conti
tit. de co
est com
plerunt
cathedr.
cons. 12.
37. Cae
quæst. 5.
Affl. dec
& seqq.
161. nu
rium reg
ad solut
ficii, sup
cial. d. q.
1. d. clem
travaga
quod si v
rum in b
cam, sic
personas
loco ver
telligi p
gularite
a solo P
d. vers. si

PRIMA CONCLUSIO. Colonus, † qui condu- 86
xit bona & prædia beneficii cuiuscunq; non tenetur, si
ei gratia aliqua in eo contractu scienter non est facta,
ad solutionem decimarum, sed decima ad proprietari-
um spectabit; *ita habetur & latius explicatur in d. ex-
trav. un. vers. Et quia nonnulli, de decim. cujus verba
supra retulimus quest. preced. conclus. 4. & notantur in-
ter ceteros gloss. & Io. de Imol. d. clem. fin. de decim. Bel-
lenz. d. tractat. de subsid. charit. q. 75. Vinc. Franc. decis.
Neap. 107 num. 3. & seqq.*

SECUNDA CONCLUSIO Pensionarius † tenetur ad 87
ratam pensionis solvere decimam Papalem, quicquid
in contrarium voluerit. *Io. An. in addit. ad Specul. sub
tit. de concess. præbend. & Oldr. cons. 268. cōtra eos enim
est communis eorum opinio, qui de hoc aliquid scri-
pserunt; quam ruetur Dec. consil. 156. incip. statutum
cathedralis ecclesia, vol. 1. n. 4. & ibi Lugd. in add. Rebus.
cons. 125. per totum, Bellenz. d. tract. de subsid. charit. q.
37. Caccial. tract. de pension. eccl. q. 17. Gig. eodem tract.
quest. 59. per totam, & rursus q. 62. num. 13. Vrsill. ad
Affl. decis. 252. num. 7. Vinc. Franc. d. decis. 107. num. 1.
& seqq. Idem quoque aperte tenet Rot. Rom. decis.
161. num. 32. par. in noviss. divers. dum ait, pensiona-
rium regulariter teneri contribuere pro rata pensiones
ad solutionem oneris impositi super fructibus bene-
ficii, super quibus est imposita pensio, allegans Cac-
cial. d. q. 17. & Gig. d. q. 59. & satis colligitur ex d. gloss.
1. d. clem. fin. & ibi Jo. Imol. n. 6. de decim. per text. d. ex-
travagan. in alleg. vers. & quia nonnulli, ubi dicitur,
quod si redditus, pensiones, census, & similia monasterio-
rum in beneficium habeantur, siue per sedem Apostoli-
cam, siue per ipsorum monasteriorum, vel ecclesiarum
personas, de illorum proventibus solvetur decima; quo
loco verbum illud pensionis sine ullo incommodo in-
telligi potest de pensione ecclesiastica, cujus capax re-
gulariter est solus clericus, quæque ut perpetuo duret,
a solo Pontifice imponitur; & hoc est, quod dicitur in
d. vers. siue sit hoc concessum per sedem Apostolicam; quod
VERO*

vero subditur, sive per ipsorum monasteriorum, vel ecclesiarum personas, ad grangias, domos, redditus, & census, de quibus ibi, refertur; & sic illum text. de pensione ecclesiastica intellexit Gig. d. q. 59. num. 2. & Rebuf. d. cons. 125. num. 10. Ex quibus satis, ni fallor, firmata manet hæc conclusio, licet ad id aliqua adducat Bellenz. d. q. 37. & plura Rebuf. d. cons. 125. quæ tamen parum urgent. Illud maxime facit, quod pensionarius tenetur pro rata ad charitativum subsidium, quod late probant Bellenz. d. q. 37. Gig. d. tractat. de pens. q. 38. Remig. de Gonn. de charit. subsid. quest. 44. post Dec. consil. 156.

Declaratur autem primo hæc conclusio, ut non procedat, † ubi pensio imposita fuit libera ab onere etiam decimæ, cum Papa possit quem privilegiare, ne solvat decimam; ita in specie Bellenz. d. trad. q. 58. num. 3. Gig. d. q. 59. num. 6. idq; admittit Rot. d. decis. 161. num. 2. opt. text. in c. cum instantia, de cens. ibi, nisi forte per speciale privilegium sedis Apostolica, &c. accedentes, de prescript. ibi, nisi per speciale privilegium Apostolica sedis; quo utroque loco loquitur Pontifex de procurationibus debitis legatis, & nunciis Apostolicæ sedis; unde etiam colligi potest † generale privilegium non sufficere, quod & in specie tradit Bellenz. d. q. 58. num. 1. & 2. quæ tamen declaratio restringitur nisi eidem exemptioni per Pontificem postea derogatur † cum clausula, quorum tenores, &c. ut in specie probat Rot. d. decis. 161. nu. 1. & seqq. junctus in, qua de vi † hujus clausula tradit Bald. & Collect. in c. dilecta, de prescript. Io. An. cons. 56. late inter alios. Ant. Gabr. com. conclus. lib. 5. tit. de clausul. concl. 5. Extenditur autem primo hæc ipsa declaratio, quod, † si Papa dedisset auctoritatē collectori exigendi decimam super proventibus, ac redditibus beneficiorum, à quibuscunq; personis, non obstantibus quibuscunq; privilegiis, adhuc non poterit cogere hujusmodi pensionarium, qui pensionem habet exemptam ab omni onere ad solvendam decimam, ut in terminis monet Gig. d. q. 59. num. 9. per

per ea, &
cons. 10
benefic
cimam
molest
ampliu
trad. pe
beat an
lius, de q
& 4. Pe
tione p
olutio

Dec
proced
torum
& est re
rici, ubi
fiastici
cedunt
quod ra
etiam n
summa
erit dec
retulim
ci; Ideo
pensio
parte ex
fione †
vel obse
gloss. 1. d
& vide
sonis ali
s. praece
Decl
sionario
veritas,
de bene
T E I

- 102 pensiones quædam sunt ad præcedentem conclusio-
nem. Excommunicatio † lata per collectorem decimarum contra pensionarium, cui reservata est pensio libera ab omni onere decimarum, ob non solutionem decimæ ad ratam pensionis, est ipso jure nulla; ita in specie tradunt Bellenz *d. tract. de subsid. charit. q. 24.* & Gig. *d. tract. de pens. q. 60 per totam*; idem quoque tenent
- 103 Cald. *de senten. excommun. conf. 9.* ubi dicit, † quod si Collector decima, volens decimam exigere à religiosis, exemptis ab ejus solutione, eis privilegium suam allegantibus, eosdem propter hujusmodi denegationem solutionis excommunicet, excommunicatio erit ipso jure nulla; ad idem opt. text. in c. cum ad quorundam, de excess. prel. ubi declaratur nulla excommunicatio Prælati exigentis procuracionem ultra juris formam, aut speciale privilegium Apostolicæ sedis † lata contra non solventes hujusmodi excessivam procuracionem; quod idem de procuracione ultra juris formam adnotavit Innoc. in c. cum Apostolus, de cens. Alia ad id leviora addunt Gig. & Bellenz. loc. cit. quos videas si lubet.
- QUARTA CONCLUSIO. Si clericus privilegiatus, ut non teneatur solvere decimam de pensione, molesteretur à collectore, & solvat cum protestatione, quod per talem solutionem non intendit præjudicare suo privilegio, talis protestatio † eum juvat; ita in specie tradit Gig. *d. tract. de pens. q. 61.* idem † de privilegiato, ut non solvat charitativum subsidium, docet Bellenz, *d. tract. de charit. subsid. q. 61.* opt. text. in l. 1. & quod ibi not. Bart. C. de iis, qui sponte publ. mun. suscep. ubi veterani, qui patiuntur, se decuriones fieri, si id faciunt cum pacto salvo privilegio suo, illud non amittunt; idem quoque probatur ex Rom. *conf. 253.* incipit pro decisione proposita consultationis, dub. ultim. ubi id adstruit de solutione quorundam onerum facta per
- 105
106
107 homines habentes immunitatem. Idem quoque erit † ubi nulla protestatio accessit, sed per vim extorta fuit, ut in prædicto casu sentit Rom. & in casu charitativi subsidii Bellenz. loc. cit. & est de hoc opt. text. in l. cura

extruendi, circa princ. vers. nec si per vim extortum, ff. de
mun. & honor. Si autem † pensionarius, aut alius pri- 108
vilegiatus exemptus à solutione decimarum sponte, &
sine ulla protestatione solvat, an tunc sibi præjudicet,
hoc pendet ab illa quæstione, an † per unicum actum 109
contrarium, quis suo privilegio renunciare videatur,
de qua per Doct. d. l. 1. & cap. cum accessissent, de constit.
Bartol. l. beneficium, & ibi Alex. de constit. Princip. Cyn.
in leg. voluntarie, Cod. de excus. tutor. Card. in clem.
sape, §. si tamen, q. 2. de verb. sig. Innoc. in c. accedentibus,
de privil.

QUINTA CONCLUSIO. Probabilius mihi est,
Cardinales † non teneri solvere decimã de suis bene- 110
ficiis; ita expresse tradit Lanc. Contr. in Templ. omn. jud.
lib. 2. c. 3. quod est de Card. §. 2. nu. 20. idem sentit Gig.
d. tractat. de pens. q. 59. num. 10. dum ibi tueretur, Cardi-
nalem pensionarium non teneri contribuere ad Papa-
lem decimam pro rata pensionis; idem quoque in † 111
charitativo subsidio generali à Papa imposito, quod
ab eo immunes sint Cardinales ratione suorum benefi-
ciorum, latius probat Rom. cons. 493. incip. in casu, quo
queritur. Ratio vero conclusionis illa est, quia proba-
bilis etiam est, Cardinales † in materia præcipue pœ- 112
nali, & revocatoria privilegiorum non comprehendi
in generali constitutione Papæ, nisi de iis fiat specialis
mentio, ut singulariter concludit Io. Monach. quem se-
quitur Io. An. in c. un. de schismat. in 6. Idem Io. An. in c.
quia periculorum, de sentent. excom. in 6. Barb. de prest.
Card. q. 12. col. 2. vers. primo faciunt. Unde etiam † non 113
cõprehenduntur in regulis cancellariæ, ut voluit Abb.
c. 1. de excess. pralat. in princ. Barb. c. in nostra, col. 2. de re-
script. late Anchar. cons. 295. & 297. & alii apud Go-
mez. in procem. reg. cancell. q. 4. in princ. & vers. tertius
casus, & reg. de instr. q. 3. ubi Mandos. q. 2. Rebus. in con-
cord. rub. de colla. §. si quis vero, verbo, Cardinalatus,
& est communis opinio test. Gig. d. q. 59. in fin. & Lanc.
Conrad. d. cap. 2. §. 2. n. 8. Pro quo etiam maxime fa-
cit, quod Cardinales † sunt pars corporis Papæ, c. fe- 114

- licis, de poen. in 6 & ibi not. Archid. & Io. An. Host. in v. antiqua, de priv. Io. Monach. d. c. 1. de schismat. in 6. &
- 115 Io. de Lign. in c. 2. de cler. non resid. & dicuntur † filii primi gradus, Io. An. & Imol. d. c. felix, & Cardinales à
- 116 summo Pontifice vocantur † filii, sicut Episcopi vocantur fratres, c. Raynaldus, de testam. & c. quam gravi,
- 117 de crim fals. cum utrobique not. per Doct. tributa † vero, & collectæ à filiis non exiguntur juxta illud Domini Matth. 17. Reges terra à quibus accipiunt tributum vel censum, à filiis suis an ab alienis? & cum respondisset Petrus, ab alienis, subiecit Dominus, ergo liberi sunt filii: faciunt & alia, de quibus per Rom. & Gig. loc. cit. quæ conclusio, quamvis probabilis sit, & satis in fallor roborata; dubia tamen redditur per ea, quæ voluit Fel. in c. cum in jure peritus, de off. deleg. c. ad aures, vers. octava conclusio, de rescript. & c. quod super his, colum. 3.
- 118 de fid. instr. Quibus locis tradit, Cardinales quoque † sub generali constitutione comprehendi, quod & alii voluerunt, quos recensent Mandos. & Gomez. ubi supra, & ubi versatur publica utilitas & favor, tradiderunt Rebus. d. § si quis vero, verb. Cardinalatus, Gomez. d. q. 4. in proem. reg. & reg. de infir. q. 3. aliique quos refert, & sequitur Bellenz. d. tract. de subsid. charit. q. 66. fere per totum, ubi contra Rom. in cons. alleg. probare
- 119 contendit, † ipsos quoque S. R. E. Cardinales tenent contribuere ad præstationem generalis subsidii quibuscunque beneficiatis per Papam impositi pro expeditione contra infideles, ea potissimum ratione, quia
- 120 nullus major † favor est, quam fidei, c. Iudai, 28. q. 1. c. 2. de controvers. infid. cum simil. per eum alleg. dispositio
- 121 autem favorabilis comprehendit † etiam Cardinales, ut præter eos, quos ipse adducit, voluit etiam Gomez. d. q. 4. in fin. Cui tamen rationi facile satisfieri potest: etenim admittendo priorem propositionem, distinguimus posteriorem; Nam favorabilis constitutio quamvis generalis comprehendit etiam Cardinales, ubi vel immediate agitur de eorum favore, prout loquitur Gomez. & alii, vel directe de favore fidei, cultu divino, aut

animat
legati.
nerale f
tem, ad
est pro
immedi
lus anin
jussmodi
clausula
dignitat
per eas e
in Rot. te
nales, &
summis
decimar
ne adje
ecclesiæ
dæ dign
bullis de
XIII. q
pro exp
clero im
mis for
SEX
ciales †
incerto
rum solu
Bellenz.
tur Rem
cima Pa
Bellenz.
mig. eod.
nis est, q
ordinari
fit, non
canone,
publ. lib.
annuam

animatum salute, prout loquuntur Doct per Bellenz. allegati. In casu autem hostio, quamvis decima, aut generale subsidium, imponatur propter publicam utilitatem, ad propulsandos hostes fidei, tamen neque certa est pro Christianis victoria, neque ex ea necessario, & immediate sequitur augmentum divini cultus, aut salus animarum. Non negaverim tamen, quin, si in huiusmodi impositione appositæ fuerint generales illæ clausulæ, *cujuscunq; status, præminencia, gradus, vel dignitatus existant*, comprehendantur etiam Cardinales, per eas enim illos quoque † contineri decretum fuit ¹²² in Rot. teste Gomez. d. q. 4. vers. quantum vero ad Cardinales, & q. 5. in fin. Sed quicquid sit, hodie semper à summis Pontificibus in huiusmodi impositionibus decimarum † eximuntur Cardinales ea expressa ratio- ¹²³ ne adjecta, ob assiduos, magnosque labores, quos ipsi ecclesiæ universali impendunt, & gravissima, quæ tuendæ dignitatis causa sustinent, onera, prout ego vidi in bullis decimarum, tam olim à felic. record. Gregor. XIII. quam etiam nuper à S. D. N. Clemente VIII. pro expeditione belli contra Turcas universo Italiæ clero impositarum. Atque hæc de hac conclusione nimis forsitan prolixè dicta sint.

SEXTA CONCLUSIO. Collectores, vel alii officiales † deputati ad colligendas seu exigendas decimas ¹²⁴ in certo loco, si ibi sunt beneficiati, sunt exempti ab earum solutione; ita de charitativo subsidio voluerunt Bellenz. d. tract. de charit. subsid. q. 54 quem etiam sequitur Remig. in simil. tract. q. 50. quod idem erit de decima Papali, ad quam à charitativo subsidio † arguit ¹²⁵ Bellenz. d. tract. tum q. 37. tum in aliis frequenter, & Remig. eod. tract. q. 37. num. 25. Ratio autem conclusionis est, quoniam decima hæc † munus, seu onus extra- ¹²⁶ ordinarium est; ad hoc enim ut munus † ordinarium ¹²⁷ sit, non solum requiritur, quod imponatur à lege, vel canone, l. i. ubi gloss. Bart. & ceteri, C. de vacat. mun. publ. lib. 10. sed etiam requiritur, quod habeat certam annuam, & regularem præstationem, secundum Guliel.

- de *Cun. in l. neminem, C. de sacros. eccles. Cyn. in l. voluntarie. q. 1. C. de excus. tur. Bart. l. placet, n. 13. C. de sacros. eccles. & l. 1. colum. fin. C. de mulier. & in quo loco, & lib. 10. quod non est in præstatione decimæ, aut charitativi subsidii, quæ non est annua, nec semper uniformis, sed juxta indigentiam, & contingentem necessitatem. Ex quibus, & aliis concludit Bellenz. d. tract. q. 32. charitativum subsidium onus esse, seu munus extraordinarium, ubi etiam pluribus ostendit † simpliciter exemptum, exemptum intelligi muneribus saltem extraordinariis; atque ideo regulariter non posse ab exempto exigere charitativum subsidium. At vero collectores, & alii officiales † sunt immunes à solutione extraordinarii oneris, ut voluit glossa in l. honorem, ff. de muner. & hon. Bart. l. 1. C. de immun. nem. conced. lib. 10. per d. l. honorem, & l. in honoribus, § fin. ff. de vacat. excus. mun. Neque obstat d. l. 1. ubi nemo excusatur, & l. actores, C. de exact. tribut. lib. 10. ubi exactores tributocum tenentur ad tributa, respōdet enim Bart. d. l. 1. Bellenz. & Remig. loc. cit. eas intelligendas esse de oneribus ordinariis.*

- SEPTIMA CONCLUSIO. Ubi Papa, seu Camera Apostolica † convenit cū clero certæ diocesis, quod ille clerus solvat sibi nomine decimæ impositæ certam summam, si deinde Papa eximit al quem, vel aliquos beneficiatos, tenetur adhuc reliquus clerus solvere integram summam conventam. Ita in specie voluit Bellenz. d. tract. q. 59. quam totam quæst. refert ad verbum, nec dissentit Remig. de Gon. in simil. tract. q. 51. Probatur autem per ea, quæ not. Bart. post Jacob. de Aren. in l. ab omnibus, in princ. per illum tex. d. l. 1. quem sequitur Anchar. in clem. præsentis, de cens. ubi dicunt, quod stante statuto obligante Comitatenfes ad solvendum salarium potestati, postea eximitur aliqua villa, ceteri adhuc tenebantur ad integrum salarium; facit & text. ubi id not. glossa & Bart. d. l. actores, C. de exact. tribut. lib. 10. ubi habetur, quod exactores onerum ad ipsa teneantur, ne ipsis absentibus ceteri onerentur; sed latius, & cla-

& clar
ibi Al
d. clem
tur ab
perior
casu e
affert
aperte
7. & 8
app. la
de qua
char. c
quid si
jud. in
278. v
Monti
stionen
mirur
8. de p
lexior
fer. &
clare c
19. di
velle,
leg. m
casu i
† pot
appel
norm
viso
noxar
Ipse v
si pri
pictu
portu
set, q
l. va
mice

& clarius id profecquitur in l. 2. ad fin. C. de apoch. publ. & ibi Alex. in addit. optime etiã facit, quod scripsit Card. d. clemen. presentis, in fin. ubi dicit, quod si collecta debentur ab universitate alicui tanquam superiori, si jure superioritatis eximit aliquos à solutione, sicut est Papa, hoc casu exemptio † singulorum non prodest universitati; & 131 affert exemplum in procuratione legati: idem quoque aperte sentiunt Abb. in c. accedentes, num. 8. & Fel. num. 7. & 8. de prescript. post Bald. in cap. 2. requirus, in fin. de app. latius pertractantes, & distinguentes hanc materiã; de qua etiam agunt Boich. cap. pastoralis, de privil. Anchar. cons. 10. 243. & 406. Specul. tit. de cens. §. 2. vers. quid si nimis, Doct. d. l. ab omnibus, & l. 4. §. actor, ff. de re jud. inter modernos Petr. Surd. consil. 140. volum. 1. & 278. volum. 2. & nuperrime Rolan. Cavag. ad decret. Montis lib. 2. §. 1. q. 10. quos post absolutam hanc questionem vidi. Sed quid si multi eximantur, ita ut alii nimirum graventur; Respondet Abb. in c. accedentes, num. 8. de privil. loquens in casu procurationum, modicam læsionem ferendam esse, l. quoties, C. de prec. Imper. offer. & not. in c. rescripta, 25 q. 2. & etiam magnam, ubi clare constaret de intentione Papæ, ut in c. memoriam, 19. distinct. sed in dubio Princeps præsumitur hoc non velle, l. ex facto, ff. de vulp. & pupill. c. super eo, de off. deleg. melius in c. suggestum, & c. dilecti, de decim. Quo casu inquit Card. d. c. accedentes, quod reliquus clerus † potest resistere, ne solvat totam procurationem, & 132 appellare expressa in appellatione hac causa, quia enormiter ex hoc gravantur, & debet Princeps hoc viso privilegia illa revocare, tamquam tendentia ad noxam d. c. suggestum, vel procurationem minuere. Ipse vero Abb. d. c. accedentes, num. 9. distinguit, quod si privilegia fuerunt concessa ad instantiam, tunc excipitur, quod emanaverunt per ambitionem, vel importunitatem impetrantium, quoniam si Papa scivisset, quod alia præcessissent, numquam cõcessisset, arg. l. vacuatis, C. de decur. lib. 10. & si hæc exceptio non admittatur, poterit appellari arg. cap. super eo, de offic. de-

leg. Quod si privilegia fuerint concessa proprio motu Principis; tunc, inquit Abb. non video super quo fundari possit appellatio, cum contra Principis dispositionem non sit licitum appellare, sed si nimium gravat, debet implorari remedium à Principe, cuius est decernere de suis privilegiis, ut not. d. c. *suggestum*, & c. *cum venissent*, de *iudi*. Quæ distinctio quamvis non placeat Bellen. d. q. 59. num. 4. & mordeatur etiam à Fel. d. cap. *accedente*, num. 8. in *fin*. quoniam, inquit, motus proprius † non tollit defectum intentionis Papæ, ut sentit Io. An. in c. *si motu proprio*, de *proba* in 6. Host. c. *causam*, il. 1. de *testi*. Rot. decis. 6. de *præbend.* in no. Bellam. decis. 392. & alii passim; mihi tamen sustineri posse videtur, tum quod negari non potest ex motu proprio tolli omnem subreptionem colligique aperte mentem Principis, à qua non est in dubio recedendum & gratiam vivificari, ut optime probat Cassad. decis. 1. à num. 3. ad *fin*. sub tit. de *rescript.* Rot. decis. 29. num. 6. & 8. de *præbend.* in no. & multos alios effectus salutare producit, de quibus Doct. d. c. *si motu proprio*, & Rom. consil. 327. incip. *iste sunt rationes*. Staphil de *lit. grat.* & *just.* tit. de *vi* & *eff. claus.* vers. *consequenter*, & multis seqq. Ant. Gabr. com. concl. lib. 5. tit. de *claus. concl.* 2. & Menoch. tract. de *presumpt.* lib. 2. *presumpt.* 13. num. 9. & seqq. tum quod ex verbis Abbat. apparet non contrari ab eo differentiam illam, quod si privilegia concessa sint motu proprio, non appelletur, si ad instantiam, sic; Imo in hoc casu vult prius excipi de ambitione, importunitate, & subreptione, quod nimirum impetrantes tacuerint, aut de compositione facta, aut, quod aliis similis gratia facta sit, quæ possent Principem retardare à concessione, iuxta opt. text. in c. *postulasti*, & c. *super literis*, cum ibi not. per gloss. & Doct. maxime Fel. num. 8. de *rescript.* quod si non admittatur hæc exceptio, tunc inquit Abb. posse appellari, quod non poterit, ubi per motum proprium exemit aliquos, nam in dubio standum erit verbis Principis; poterit tamen ad eum supplicari, quod tandem admittit & monet ipse Fel.

Fel. d. c. erit pri etiam præsur stare, a subsequ 5. tit. de dictis, c. etiam, d. tur reli tionem vanda o puto e licet B. tunc so ante co vident veleni ventio latius p 8. de pr eccles. ventio ter se o di pote d. l. eti Auth. hac, ve mus qu tendu liquos non au girur e quitur fiat ex Bellen cendum hujus

Fel. d. c. accedentes, num. 8. multo vero magis standum
 erit privilegio, ubi adsit clausula *ex certa scientia*, hæc
 etiam viam præcludit † ulteriori cognitioni, & facit 134
 præsumere, quod Papa voluerit uti plenitudinis pote-
 state, ut late ostendit *Staphil. de vi & effect. claus. vers.*
subsequenter, num. 6. & seqq. Ant. Gabr. com. concl. lib.
5. tit. de clausul. concl. 1. Illud ergo certum sit ex supra-
 dictis, quod si Papa post conventionem cum clero fa-
 ctam, de certa summa aliquos eximat à decima, tenen-
 tur reliqui, nisi nimium inde graventur solvere por-
 tionem exemptorum; quod si nimium graventur, ser-
 vanda erit distinctio Abb. superius opposita. Idemque
 puto etiam si aliquis exemptus ante conventionem,
 licet *Bal. in l. etiam, colum. ult. C. de execut. rei jud. velit,*
 tunc solum onus spectare in solidum ad alios, quando
 ante conventionem sunt exempti; quod idem tenere
 videntur alii; quibus optime satisfacit *Bellen. loc. cit.*
 vel enim loquuntur de onere, quod solvitur ex con-
 ventione alteri privato, aut ex consuetudine; quod &
 latius prosequitur distinguendo *Abb. d. c. accedentes, nu.*
8. de præscript. & c. pervenit, num. 16. & seqq. de immun.
eccles. quando autem facta est d. compositio, seu con-
 ventio, qualiter † debeant illi, qui composuerunt in- 135
 ter se onus decimæ inter se compositæ dividere, deci-
 di potest *ex not. per Bart. d. l. 4 §. actor. ff. de re jud. Bald.*
d. l. etiam, colum. ult. & fin. C. de execut. rei jud. & in
Auth. defuncto. C. ad Tertull. gloss. in c. cupientes. §. ad
hac, verbo, discreta, de eiect. in 6. nos de hoc aliquid dice-
mus quest. seq. conclus. 2. Interim vero illud prætermitt-
 endum non est, posse Episcopum una cum clero † a 136
 aliquos eximere ex clero à decima Papali ad sui ipsius,
 non autem Camere Apostolicæ præjudicium, ut colli-
 gitur ex *Card. d. clem. præsentis, de cens. & latius prose-*
 quitur *Bellen. d. tract. q. 60.* ubi tamen vult, quod id
 fiat ex causa; quod etiam liquet ex iis, quæ tradit idem
Bellen. d. tract. q. 47. & Specul. d. tit. de cens. §. nunc di-
tendum, vers. quid si universitas. Pro complemento
 hujus questionis videri possent nonnulla; Primo, † An 137

excommunicatus; Secundo, an intrusus, nullumque
 138 habens jus in beneficio; Tertio, † an successor in be-
 neficio, vel præcessor, ejusve heredes teneantur ad sub-
 sidium seu decimam Papalem. Verum ne longum fa-
 ciam, remitto te ad ea, quæ in materia charitativi sub-
 sidii de excommunicato tradiderunt *Bellenz. d. tract.
 de charit. subsid. q. 33. Remig. de Gonn. q. 40. de intruso,
 seu etiam de eo, qui sine culpa non possidet. Bellenz. q. 34.
 Remig. q. 41. & 42. de successore. Bellenz. q. 51. Remig. q.
 43. ubi id late & optime expediunt.*

QUÆRO QUARTO, De modo servando in solutio-
 ne decimarum Papalium.

PRIMA CONCLUSIO. Regulariter non potest
 139 † collector decimarum componere cum iis, qui solve-
 re debent, de aliqua certa summa, nisi hoc specialiter
 fit ei demandatum; *ita habetur in cit. extrav. un. Bonif.
 VIII. quam nemo ad hoc allegavit, de decim. ad fin. vers.
 illi quoque, inter commun. in hac verba, Illi quoque, qui
 dubitati fuerant ad collectionem decime cum eis, qui
 debent solvere decimam, de aliqua certa summa solven-
 da, pro decima nequeunt convenire. Idem not. Bellenz.
 d. tract. de charit. subsid. q. 48. num. 8. Remig. q. 46. nu. 2.*

140 Quod tamen declaratur primo, nisi etiam haberet †
 generale mandatum cum libera, ut *ibid. Bellenz. &
 Remig. adnotarunt per tex. in c. qui ad agendum, in si. de
 procur. in 6. & l. mandato generi, ff. de procurat. cui ego
 addo tex. sing. in l. procurator cui, ff. eod. Declaratur se-*

141 cundo, nisi haberet † generale mandatum ad exigen-
 dum ubicunque locorum, vel saltem alicujus magnæ
 provinciæ, eaque compositio tendere ad commodum
 Papæ, seu Cameræ. *Illud Bellenz. d. n. 8. per text. in l. nam
 & nocere, ff. de pact. & l. cum hi. §. eam transactionem, ff.
 de transact. l. non eo minus, C. de transact. gl. in c. 1. ver-
 bo, vacante, ne sed vac. facit & tex. in l. solutū, §. fin. cum
 leg. sequenti, qua incipit vel universorum, ff. de pign. ad.
 l. jusjurandum, quod ex conventionem, §. fin. ff. de iurejur.
 & in l. adiles, la. 1. §. procuratoris, ff. de edil. edict. Quod*

142 idem fortius † dicendum esset in Camerario Papæ,
 qui